

Barraca de cal Matxuques

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Vall d'Arús - Can Bogunyà
Emplaçament	Pel PR-C 163 en direcció al Coll del Marge del Moro, a pocs metres al sud-est de la masia
Alçada:	209m

Coordenades:

Latitud:	41.36722
Longitud:	1.93343
UTM Est (X):	410799
UTM Nord (Y):	4580072

Classificació

Número de fitxa	08295-72
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petit enderroc de la coberta.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00500001
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 13/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al nord-est. La seva planta és el·líptica i presenta una porta d'accés rectangular amb la llinda plana. No ha estat restaurada, tot i que pateix un petit enderroc. Té un contrafort al voltant de la barraca fins a la porta. Han caigut pedres de la banda dreta i algunes del sostre. És de les més altes que hem trobat i és força gran. Està situada a la dreta del camí de sota que porta al Mas de les Fonts.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 8801) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV072).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

